

מסורת הש"ס

אור לארבעה עשר

פרק ראשון פסחים יב.

עין משפט
נר מצוה

פ א מ"א פ"א מהלכות
עדות הלכה ד סמג
עשין קט:
צ ב מ"ב פ"ב מהלכות
עדות הלכה א:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל (המשד)

אדם משעה שנה של יום
שבעה שנים, ומשעה
שבעה שנים עד יום א'
שנה, היכן להו לר' מאיר
שנה שנה חסר שנה,
שנה יתרה שלש שנה,
חסר חסר כיצד לר'
יתרה אם יעורר שנה
של יום, חריבין
החיותם להדיח כ' עמנו
משעה שנה עד ע' שנה
שנה רביעית, ואם יעורר
שלישית יעורר ע' שנה,
אם יעורר משעה ד' יאמר
במנו חסר שנה שנה
עד שנה שנה, כשם שנה
לומר טעו לפניהם ג' שנות
שנה, כ' י"ל שנה
לאחר, כ' וביא אבא דאבי
למלתא בטעת חלינן ולא
טקלינן, ואם יעורר
ומימין שנה עמון כ' יעורר

[illegible]

ששלוש והאי דלמך בתחילת חמש טעי שעה רביעיית ומשכו של סוף
אי נמי בתחילת חמש הוה והאי דלמך בסוף שלש טעה שעה
רביעיית ומשכו: **לשמעיהא**. לדכיי: **אמר**. רבא וכי אפשר לומר
שאין תולין טעות אלא משכו לר' מאיר ושכו ומשכו לר' יהודה א"ר

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין
הַמִּזְבֵּחַ וּבֵין גְּאֵל הָדִם
עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה
בַּמְדַּבֵּר לֵאמֹר כִּד
2. וְהִצִּילוֹ הָעֵדָה אֶת
הַרֹצֵחַ מִיַּד גְּאֵל הָדִם
וְהִשְׁכִּיחַ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל
עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס
שָׁמָּה וַיִּשְׁכֵּן יָבֵן עַד מוֹת
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מִשַּׁח
אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' בודקין ארתן
שבע: (ב) רש"י ד"ה אמר
יבא וד"ה והא רחמנא
ד"ה: (ג) ד"ה אלף אמר
יבא לר' מאיר שחיה
מקיים ערותא אדם טועה
כ"י את אלו דהיטו שמי
שעו' כז"ל: (ד) ד"ה מעשה
כ"י אדם טועה הס"ד
אח"כ מ"ה ולר' יהודה
נ"י משהו ארת: (ה) ד"ה
היו בודקין ארת: (ו) ד"ה
מקירות אחד מזה ואיני

מוסף תוספות

חמש דאמר והאי
תחתית חמש והו
גמיריה טעי
שמיעורא דאדם טועה.
ה' סרין. ב. דרווקא
הקל בשקט להו דבאר
והמנא דבסין העדה
ה' מוס' האלני. ד. דה
יאמרין דאני מגיד וזהו
מגיד היינו בדבר התלוי
סבאר בשקט. מוס'.
ה' עטיל יא. ד. דצרין
משיילינה באיהו יום.
ה' סרין. ה. ב. שעות
דרמ' ולר"י מוס'
ה' טלס"ט. ו. ולא היו עמהם
ה' אע ד סוף רביעית.
טס.

רבינו חננאל

בא רבא ודחה להני תרי
דאביי ופשוטו
ינתו. ואוקמוהו הכי,
דבירי ר' מאיר ארע טעם
שני שעות חסר, משהו,
מפשה כי הוה, בירוש
למשה שראו העדרא אז
בתחלתא שני שעות היה,
והא שראו שנים שפיר
מזה, והאי שעות חסר
שלש. והאי שעות חסר
משהו, לפיכך לאו עד נדרותא
ייקומא, אי כסוף שלש היה
למפשה, והאי דקאמר
שני שעות טעה שעה
והאי שעות חסר משהו, והאי
דקאמר שלש שעות קאמר,
דבירי ר' יהודה ארע טעם
שני שעות חסר, משהו,
מפשה כי הוה בתחלתא
למשה שני שעות היה,
והאי שראו שנים שפיר
מזה, והאי שעות חסר
שלש. והאי שעות חסר
משהו, לפיכך לאו עד נדרותא
ייקומא, אי כסוף שלש היה
למפשה, והאי דקאמר
שני שעות טעה שעה
והאי שעות חסר משהו, והאי
דקאמר שלש שעות קאמר,

ה' ג' שעות חסר משהו. ואקשינן על אה דרבא, תנן הוי בודקין אותן בשבע חקירות, אחת מהן כי יצא דלוביקות, אמר אחי דרבא חקירות אמי יודע בודקין בשלה, בבדיקת אמי אחד מהן כי אמי יודעין ערותן קיימת, והניחן בה חקירות ובודקתן תרייתו מדרבאיתא נהנה, מינן ותבדוק. מה לי חקירות מה לי בדיקות. ואמרין חקירות כי אמר אמי יודע הריא לה ערות ושאינן יכול להזמינה מה ערות, ואי ס"ד שני אמי כלי אה, חקירות דאמי ערות ערות כיוונן שני הגדים ועיניו בשעה ג' וריוסמ בשעה ג', ואמור טעני שנה' ה' היה העפשה, השער, דרין עמשה, (על זה דרין) נמצא כי בשלה תורת חקירות דאמי שנה שהיא לרברב חקירות, מה כי לרן דאמר שלש חקירות, ואילו יום איהו יום איהו שנה איהו מקום, מ"מ דרסם שהאן מה חקירות, ופריק חבדיהו וכל כלה עטתיהו, פירוש כל ערות מדרבא